

การวิจัยและพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่องเทศกาลตรุษจีนนครสวรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 *

สุภาพร ปรีดา¹

(วันที่รับบทความ: 31 กรกฎาคม 2564; วันแก้ไขบทความ: 13 ธันวาคม 2564; วันตอบรับบทความ: 22 ธันวาคม 2564)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่องเทศกาลตรุษจีนนครสวรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2) พัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่องเทศกาลตรุษจีนนครสวรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 3) ทดลองใช้หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่องเทศกาลตรุษจีนนครสวรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 4) ประเมินผลและปรับปรุง หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่องเทศกาลตรุษจีนนครสวรรค์ เกี่ยวกับผลการเรียนรู้ และศึกษาความพึงพอใจ ของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย (จิระประวดี) นครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 32 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย หลักสูตร แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบ และแบบสอบถามความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีและการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนและผู้เกี่ยวข้องต้องการให้พัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม คาดหวังให้นักเรียนได้ศึกษาเกี่ยวกับ เทศกาลตรุษจีนนครสวรรค์ 2) ผลการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่องเทศกาลตรุษจีนนครสวรรค์ ประกอบด้วย หลักการ จุดมุ่งหมาย คำอธิบายรายวิชา ผลการเรียนรู้ โครงสร้างหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และแผนการจัดการเรียนรู้ 3) ผลการทดลองใช้หลักสูตร รายวิชาเพิ่มเติม เรื่องเทศกาลตรุษจีนนครสวรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จัดการเรียนรู้แบบ สร้างองค์ความรู้ พบว่านักเรียนมีความสนใจ ตั้งใจปฏิบัติกิจกรรมเป็นอย่างดี ให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ 4) ผลการประเมินและปรับปรุงหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่องเทศกาลตรุษจีนนครสวรรค์ พบว่า นักเรียนมี ผลการเรียนรู้หลังการใช้หลักสูตรสูงกว่าก่อนใช้หลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมี ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม, ตรุษจีนนครสวรรค์

* บทความวิจัย โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย (จิระประวดี) นครสวรรค์ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์

¹ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย (จิระประวดี) นครสวรรค์ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์, E-mail: taxitigon@gmail.com

The Research and Development of Additional Course Curriculum on Nakhon Sawan Chinese New Year Festival for Mathayomsuksa 1 Students*

Supaporn Preeda¹

(Received: July 31, 2021; Revised: December 13, 2021; Accepted: December 22, 2021)

Abstract

The purposes of this research were 1) to study the basic to the development of additional course curriculum on Nakhon Sawan Chinese New Year festival for Mathayomsuksa 1 students, 2) to develop the additional course curriculum on Nakhon Sawan Chinese New Year festival for Mathayomsuksa 1 students, 3) to implement the additional course curriculum on Nakhon Sawan Chinese New Year festival for Mathayomsuksa 1 students and 4) to evaluate and improve the additional course curriculum on Nakhon Sawan Chinese New Year festival for Mathayomsuksa 1 students involving learning outcomes and to explore the students' satisfaction. The samples in Mathayomsuksa 1 students were 32 students in the first semester of the 2020 academic year. They were selected by using cluster random sampling technique. The research instruments were the curriculum, lesson plans, tests and the satisfaction questionnaire. The data was analyzed by percentage, mean, standard deviation, t-test and content analysis. The result were as follows 1) Students and involved persons needed to develop the additional course curriculum. Students are anticipated to study about Nakhon Sawan Chinese New Year festival. 2) The developed curriculum consisted of principle, objectives, course description, learning outcomes, course structure, learning management, media and resources, measurement and evaluation and lesson plans. 3) The research results of the additional course curriculum on Nakhon Sawan Chinese New Year festival for Mathayomsuksa 1 in learning constructivism found that the students were interested in the curriculum and intended to practice the activities. 4) The evaluation and improvement of the additional course curriculum on Nakhon Sawan Chinese New Year festival found that after the implementation course curriculum the mean scores on posttest were higher than pretest with statistically significant at .05 level and students' satisfaction was at the highest level.

Keywords: Additional course curriculum, Nakhon Sawan Chinese New Year festival

* Research Article from Suankularb Witthayalai (Jiraprawat) Nakhon Sawan School Nakhon Sawan Provincial Administrative Organization

¹ Senior Professional Level Suankularb Witthayalai (Jiraprawat) Nakhon Sawan School Nakhon Sawan Provincial Administrative Organization,

E-mail: taxitigon@gmail.com

ความสำคัญและปัญหาการวิจัย

“...ชาติไทยเรานั้นได้มีเอกราช มีภาษา ศิลปะ และขนบธรรมเนียมประเพณีเป็นของตนเอง มาช้านานหลายศตวรรษแล้ว ทั้งนี้เพราะบรรพบุรุษของเราได้เสียสละอุทิศชีวิต กำลังทั้งกายและใจ สะสม สิ่งเหล่านี้ไว้ให้เพื่อพวกเรา จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะต้องรักษาสืบสิ่งเหล่านี้ไว้ให้คงทนถาวร เป็นมรดกของ อนุชนรุ่นหลังต่อไป ข้าพเจ้าเห็นว่าโบราณวัตถุและศิลปวัตถุทั้งหลายนั้นเป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่ชี้ให้เห็น อดีตอันรุ่งโรจน์ของชาติไทยเรา เป็นประโยชน์แก่การศึกษาทั้งในทางประวัติศาสตร์ ศิลปะ โบราณคดี และวัฒนธรรม จึงควรที่ทุกฝ่ายจะได้ช่วยกันทะนุถนอมบำรุงรักษาอย่าให้สูญสลายไป...” ความตอนหนึ่งในพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 ในพิธีเปิดพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติรามคำแหง จังหวัดสุโขทัย เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๐๗ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าพระองค์ทรงสนพระราช ฤทัย เกี่ยวกับวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีของไทย โดยทรงห่วงใยในการทะนุบำรุงรักษา ซึ่ง สิ่งเหล่านี้เป็นมรดกอันทรงคุณค่าที่มีการรักษาสืบทอดพัฒนาจากอดีตจนถึงปัจจุบัน เป็นสิ่งที่แสดงถึง ลักษณะเฉพาะของชาติและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของคนในชาติดังนั้นคนไทยจึงควรช่วยกัน อนุรักษ์เผยแพร่ สืบทอด และพัฒนามรดกวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามนี้ให้คงอยู่คู่ชาติ สืบไป

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กล่าวถึง ภูมิปัญญาท้องถิ่นว่าหลักสูตรการศึกษา ทุกระดับและทุกประเภทต้องมีความหลากหลาย โดยส่วนกลางจัดทำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐาน เน้นความเป็นไทย และความเป็นพลเมืองดี การดำรง ชีวิตและการประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อ การศึกษาต่อ และให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานจัดทำหลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาในชุมชน และสังคมภูมิปัญญาท้องถิ่น และคุณลักษณะของสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน และสังคม (สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542)

หลักสูตรสถานศึกษาต้องยึดหลักสูตรแกนกลางเป็นหลัก ซึ่งสถานศึกษาเป็นผู้จัดทำ โดย กำหนดให้ผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานได้เรียนรู้เนื้อหาตามหลักสูตรแกนกลางที่กำหนดและ เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ตนอาศัยอยู่ในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ประเพณีและ วัฒนธรรม ทั้งในภาคทฤษฎีและปฏิบัติ รวมไปถึงการศึกษาในและนอกชั้นเรียน ดังนั้นสถานศึกษาจึงต้อง มีการสร้างหลักสูตรของสถานศึกษาเอง เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ชุมชน สังคม และ ประเทศชาติสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จัดทำขึ้นเพื่อให้เขต พื้นที่การศึกษา หน่วยงานระดับท้องถิ่น และสถานศึกษาทุกสังกัดที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้นำไปใช้ เป็นกรอบและทิศทางในการพัฒนาหลักสูตร และจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุก คนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ในปัจจุบันจะเห็นได้ว่าภูมิปัญญาท้องถิ่นมีความสำคัญต่อวิถีชีวิตของคนในชุมชนเป็นอย่างมาก และมีความจำเป็นที่สถานศึกษาควรจะนำมาใช้ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีความตระหนักถึงคุณค่าของความเป็นไทยในภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือภูมิปัญญาชาวบ้าน ที่บรรพบุรุษได้สั่งสมและถ่ายทอดกันมาตั้งแต่อดีต แต่ทว่าในปัจจุบันภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทยได้ถูกละเลยลงไปมาก ซึ่งจะเห็นได้จากสถานศึกษายังไม่สามารถนำภูมิปัญญาท้องถิ่นไปใช้ในการจัดการเรียนรู้อย่างจริงจัง การศึกษาสมัยใหม่ได้แยกนักเรียนออกจากชุมชนท้องถิ่นของตนเอง เนื่องจากการเรียนการสอนทั้งหมดมาจากส่วนกลาง ความแปลกแยกนี้มีลักษณะที่รุนแรงถึงกับทำให้นักเรียนบางคนดูวิถีชีวิตของชุมชนไม่มีความภูมิใจในวัฒนธรรมและท้องถิ่นของตน และไม่รู้จักที่จะนำไปใช้ประโยชน์ นอกจากนี้ความแปลกแยกดังกล่าวยังทำให้เกิดช่องว่างระหว่างคนรุ่นใหม่กับคนรุ่นเก่า ไม่สืบสานประเพณีของบรรพบุรุษ คนรุ่นใหม่เข้ากับชนชนเดิมไม่ได้ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาของท้องถิ่นจึงถูกละเลยไป (ธีระศักดิ์แสนท้วม, 2558)

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงปัญหาและเห็นความสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่องเทศกาลตรุษจีนนครสวรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย (จิระประวัต) นครสวรรค์ ซึ่งเป็นการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อหาประเพณีท้องถิ่นของนักเรียนทำให้เกิดจิตสำนึกถึงความสำคัญของประเพณีท้องถิ่นที่ควรดำรงรักษาไว้ ทั้งนี้เทศกาลตรุษจีนนครสวรรค์เป็นประเพณีท้องถิ่นของจังหวัดที่ถือปฏิบัติสืบเนื่องกันมาอย่างยาวนานจากแรงศรัทธาทั้งชาวไทยและชาวจีนมากกว่าร้อยปี โดยได้ถูกขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ประจำปีพุทธศักราช 2561 ตามมติที่ประชุมคณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ครั้งที่ 2/2561 พิจารณาและเห็นชอบประกาศขึ้นบัญชีมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ ประจำปี 2561 เพื่อเป็นหลักฐานสำคัญของชาติ รวมทั้งปกป้องคุ้มครองมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติ ซึ่งเทศกาลตรุษจีนนครสวรรค์ จัดอยู่ในประเภทที่ 3 คือ ลักษณะของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของประเพณีถือเป็นแนวปฏิบัติทางสังคม พิธีกรรม ประเพณี และเทศกาล โดยกรมส่งเสริมวัฒนธรรมได้ประกาศขึ้นบัญชีมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมในราชกิจจานุเบกษา (มาตรา 22) ดังนั้นควรค่าแก่การศึกษาและเรียนรู้เป็นอย่างยิ่ง เพื่อดำรงรักษาและอนุรักษ์สืบสานประเพณีอันดีงามนี้ไว้ให้คงอยู่ต่อไป

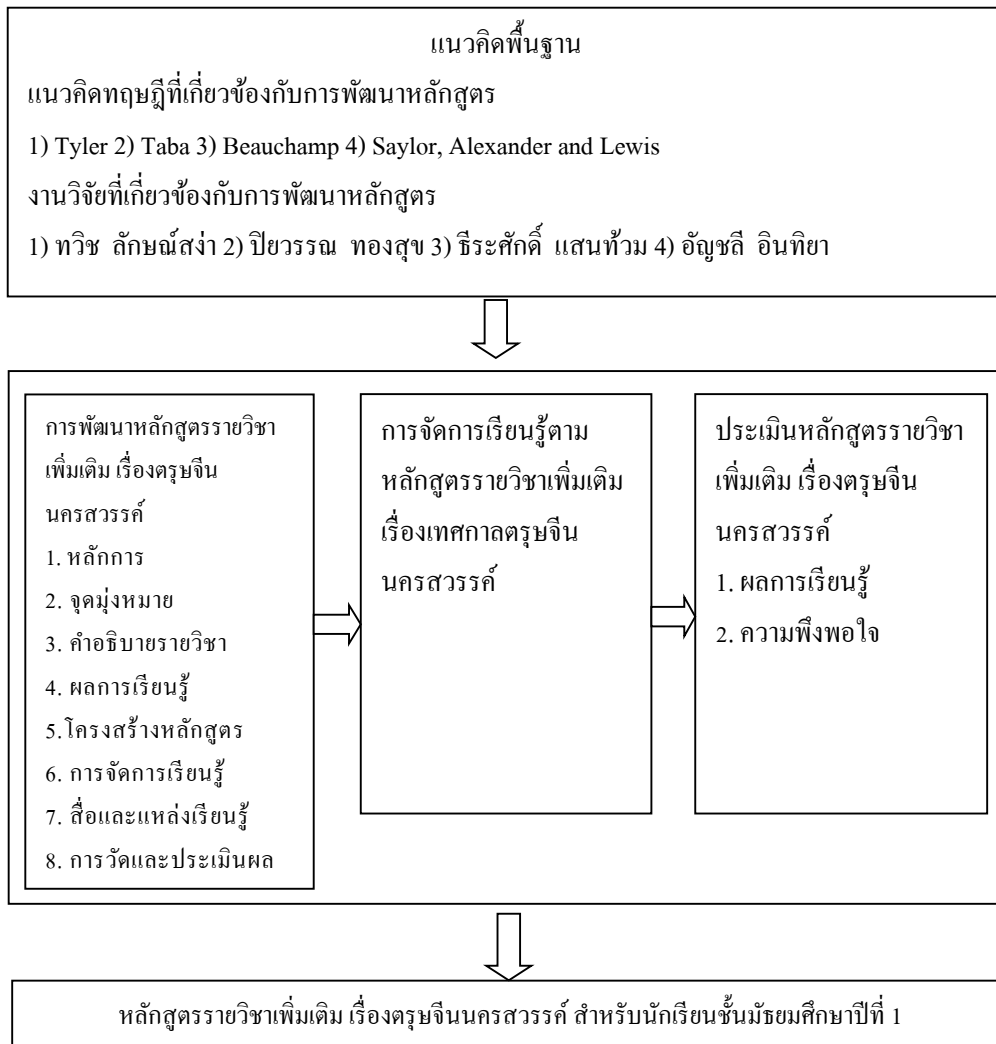
ผู้วิจัยเห็นสมควรอย่างยิ่งจึงมีความต้องการที่จะพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่องเทศกาลตรุษจีนนครสวรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย (จิระประวัต) นครสวรรค์ โดยในกระบวนการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เป็นการนำเอาเนื้อหาภาษาอังกฤษ เรื่องเทศกาลตรุษจีนนครสวรรค์มาประกอบในหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมาสร้างสรรค์

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นการจัดการศึกษาที่มาจากความต้องการของผู้เรียนและชุมชนท้องถิ่นอย่างแท้จริง เพื่อให้เกิดความรักความหวงแหนและตระหนักถึงคุณค่าความสำคัญของประเพณีท้องถิ่นของตน และสร้างจิตสำนึกร่วมแรงร่วมใจกันอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประเพณีของไทยไว้ให้อยู่คู่กับสังคมและชุมชนแห่งนี้สืบไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่องเทศกาลตรุษจีน นครสวรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. เพื่อพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่องเทศกาลตรุษจีนนครสวรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1
3. เพื่อทดลองใช้หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่องเทศกาลตรุษจีนนครสวรรค์ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษา ปีที่ 1
4. เพื่อประเมินหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่องเทศกาลตรุษจีนนครสวรรค์ เกี่ยวกับผลการเรียนรู้ และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการวิจัยโดยใช้รูปแบบการวิจัยและพัฒนา (R&D) มี 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 วิจัย (R1 : Research) : การศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับความต้องการความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม โดยการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ศึกษาความคิดเห็นโดยจัดการเรียนรู้ที่ถ่ายทอดโดยภูมิปัญญา เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ การส่งเสริมและพัฒนาหลักสูตร การจัดกิจกรรม

การเรียนรู้ และความจำเป็นของการพัฒนาหลักสูตร ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนต้องเรียนรู้ เนื้อหาสาระและโครงสร้างหลักสูตรที่นักเรียนควรจะเรียนรู้ วิธีการในการจัดการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผลศึกษาความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับรูปแบบของหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาลตรุษจีนนครสวรรค์ และศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร (Tyler: Taba: Beauchamp: Saylor, Alexander and Lewis) เพื่อนำมาใช้ประกอบการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่องเทศกาลตรุษจีนนครสวรรค์

ขั้นตอนที่ 2 พัฒนา (D1 : Development) : การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่องเทศกาลตรุษจีนนครสวรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อนำผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานมากำหนดโครงสร้างหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ฉบับร่าง ประกอบด้วย 1) หลักการ 2) จุดมุ่งหมาย 3) คำอธิบายรายวิชา 4) ผลการเรียนรู้ 5) โครงสร้างหลักสูตร 6) การจัดการเรียนรู้ 7) สื่อและแหล่งเรียนรู้ 8) การวัดและประเมินผล 9) แผนการจัดการเรียนรู้ แล้วนำโครงสร้างหลักสูตรฉบับร่างให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้องขององค์ประกอบภายในโครงสร้างหลักสูตร โดยใช้แบบประเมินหลักสูตร แล้วปรับปรุงแก้ไขโครงสร้างหลักสูตรตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำหลักสูตรไปทดลองใช้

ขั้นตอนที่ 3 วิจัย (R2 : Research) : การทดลองใช้หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง เทศกาลตรุษจีนนครสวรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อนำหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมที่พัฒนาขึ้นและได้ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย (จิระประวัติน) นครสวรรค์ จำนวน 1 ห้องเรียน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 32 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม ใช้เวลาในการทดลองสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง เป็นระยะเวลา 20 สัปดาห์ รวมทั้งหมด 40 ชั่วโมง ซึ่งในการทดลองใช้หลักสูตรมีแบบแผนการวิจัยแบบ One Group Pretest-Posttest คือกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยก่อนการทดลองทำการทดสอบวัดผลการเรียนรู้กับกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ หลังจากนั้นจึงจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมดังนี้ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Nakhon Sawan Chinese New Year หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Goddess Guan Im Parade หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Chao Por - Chao Mae Paknampho Parade หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 Golden Dragon Parade หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 Five Kinds Lion Dance หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 Ang-Gor Kangfu Fighting Parade และหลังการทดลองทำการทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้วยแบบทดสอบชุดเดียวกับก่อนการทดลอง โดยคะแนนเฉลี่ยผลการเรียนรู้หลังการใช้หลักสูตร ($\bar{X} = 26.84$, S.D. = 1.69) สูงกว่าก่อนการใช้หลักสูตร ($\bar{X} = 10.84$, S.D. = 1.83) จากนั้นสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรหลังจากจัดการเรียนรู้

โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.76$, S.D. = 0.69) แล้วจึงนำข้อมูลที่ได้ไปประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตรในขั้นต่อไป

ขั้นตอนที่ 4 พัฒนา (D2 : Development) : การประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่องเทศกาลตรุษจีนนครสวรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในด้านผลการเรียนรู้ ประเมินโดยใช้แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ ด้านความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตร ประเมินโดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจ เพื่อนำผลการประเมินมาปรับปรุงแก้ไขให้เป็นหลักสูตรฉบับสมบูรณ์

ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย (จิระประวีติ) นครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 150 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย (จิระประวีติ) นครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 32 คนซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยวิธีการจับสลาก ซึ่งการจัดห้องเรียนของโรงเรียนแบบคละความสามารถของผู้เรียน

เครื่องมือที่ใช้วิจัย

1. หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่องเทศกาลตรุษจีนนครสวรรค์ มีขั้นตอนการสร้าง คือ 1) วิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ 2) วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์และสนทนากลุ่มจากผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยใช้ค่าสถิติร้อยละ 3) วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ค่าสถิติร้อยละ 4) ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาลตรุษจีนนครสวรรค์ 5) พัฒนาหลักสูตรฉบับร่าง ประกอบด้วย หลักการ จุดมุ่งหมาย คำอธิบายรายวิชา ผลการเรียนรู้ โครงสร้างหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล 6) การประเมินหลักสูตรฉบับร่างโดยผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้องขององค์ประกอบของโครงสร้างหลักสูตร โดยหาค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.6 – 1.00 แสดงว่าหลักสูตรมีความเหมาะสมและสอดคล้อง 7) นำหลักสูตรไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 6) ปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรแล้วไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

2. แผนการจัดการเรียนรู้ มีขั้นตอนการสร้าง คือ 1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม 2) วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ เพื่อนำมาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ 3) สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ โดยจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ จำนวน 20 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 40 ชั่วโมง 4) นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมเพื่อตรวจสอบความถูกต้องทางภาษาและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แล้วนำมาหาค่า IOC ซึ่งได้ค่าเท่ากับ 1.00 แสดงว่า

แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมและสอดคล้อง 5) นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 6) ปรับแก้แผนการจัดการเรียนรู้แล้วไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

3. แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ มีขั้นตอนการสร้าง คือ 1) ศึกษาแนวคิดและวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ 2) ศึกษาการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 3) วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ และสร้างแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยเป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ให้ครอบคลุมทั้งเนื้อหาและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 4) นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมเพื่อประเมินหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งได้คัดเลือกข้อทดสอบที่มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 5) นำแบบทดสอบไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) ได้ค่าความยากตั้งแต่ 0.29 – 0.79 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.24 ขึ้นไป 6) นำแบบทดสอบไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

4. แบบสอบถามความพึงพอใจ มีขั้นตอนในการสร้าง คือ 1) ศึกษาหลักการสร้างและตัวอย่างแบบสอบถามความพึงพอใจจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2) สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจจำนวน 20 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (5 Rating Scale) 3) นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมเพื่อพิจารณาให้ถูกต้องและเหมาะสม ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 4) นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93 5) นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปดำเนินการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เก็บข้อมูลกับผู้บริหารโรงเรียน คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้รู้ในท้องถิ่น ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และนักเรียน

2. ผู้เชี่ยวชาญประเมินหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมฉบับร่าง

3. ทดสอบผลการเรียนรู้ก่อนใช้หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ จำนวน

30 ข้อ

4. ทดลองใช้หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม โดยดำเนินกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้

5. ทดสอบผลการเรียนรู้หลังใช้หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ จำนวน 30 ข้อ

6. สำรวจความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตร โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 20 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามใช้สถิติค่าร้อยละและวิเคราะห์เนื้อหา
2. ผู้เชี่ยวชาญประเมินหลักสูตรฉบับร่างเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และวิเคราะห์เนื้อหา
3. ผู้เชี่ยวชาญประเมินเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้
4. วิเคราะห์ค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ
5. นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบวัดผลการเรียนรู้ก่อนและหลังเรียนมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ t-test แบบ Dependent
6. วิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และวิเคราะห์เนื้อหา

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่องเทศกาลตรุษจีน นครสวรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนและผู้เกี่ยวข้องต้องการให้พัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม มีความคาดหวังให้นักเรียนได้มีความรู้ในเรื่องประวัติความเป็นมาของเทศกาลตรุษจีน นครสวรรค์ ประวัติเจ้าแม่กวนอิม การคัดเลือกองค์สมมติเจ้าแม่กวนอิมและขบวนแห่เจ้าแม่กวนอิมประวัติประวัติและขบวนแห่เจ้าพ่อ-เจ้าแม่ปากน้ำโพ ประวัติและขบวนแห่มังกรทองนครสวรรค์ ประวัติและขบวนแห่สิงโต 5 ชาติพันธุ์ และประวัติและขบวนแห่เอ็งกอ-พะนู้ จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยให้นักเรียนได้ศึกษาชุดกิจกรรมแหล่งเรียนรู้และประเมินผล

2. ผลการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่องเทศกาลตรุษจีนนครสวรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่าหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่องเทศกาลตรุษจีนนครสวรรค์ประกอบด้วย หลักการ จุดมุ่งหมาย คำอธิบายรายวิชา ผลการเรียนรู้ โครงสร้างหลักสูตร แนวการจัดการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และแผนการจัดการเรียนรู้ พบว่า หลักสูตรมีความเหมาะสมและสอดคล้อง

3. ผลการทดลองใช้หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่องเทศกาลตรุษจีนนครสวรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นำหลักสูตรไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสวนกุหลาบ

วิทยาลัย (จิรประวัติ) นครสวรรค์จำนวน 32 คนโดยผู้วิจัยเป็นครูผู้สอน การศึกษาจากแหล่งเรียนรู้ การสืบค้นข้อมูล จัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้โดยครูใช้สื่อที่หลากหลายเหมาะสมกับกิจกรรม การเรียนรู้ ขณะทดลองใช้หลักสูตรพบว่านักเรียนให้ความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษเรียนรู้เกี่ยวกับ เทศกาลตรุษจีนนครสวรรค์ และยังได้สืบค้นข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนตั้งใจ ในการทำกิจกรรมโดยให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นทุก ๆ กิจกรรม

4. ผลการประเมินหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่องเทศกาลตรุษจีนนครสวรรค์ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ผลการเรียนรู้ของนักเรียนก่อนและหลังการใช้หลักสูตรแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังการใช้หลักสูตรสูงกว่าก่อนใช้หลักสูตร และจาก การสอบถามพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่องเทศกาลตรุษจีนนครสวรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน พบว่า นักเรียนและผู้เกี่ยวข้อง มีความต้องการให้พัฒนาหลักสูตร รายวิชาเพิ่มเติม และคาดหวังให้ผู้เรียนมีความรู้ในเรื่องเทศกาลตรุษจีนนครสวรรค์ ต้องการให้ผู้เรียน แสวงหาความรู้ สามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ในการจัดการศึกษา มุ่งปลูกฝังจิตสำนึกผู้เรียนให้มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล มีความริเริ่มสร้างสรรค์ และเรียนรู้ด้วยตนเอง อย่างต่อเนื่อง ในการจัดการศึกษาให้ยึดหลักเป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชนและให้สังคม มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 มาตรา 7, 8) สอดคล้องกับงานวิจัยของทวิช ลักษณะสง่า (2557) ที่พัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม การศึกษาท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยมีผู้รู้ท้องถิ่นร่วมจัดการเรียนรู้ ทำให้การจัดการ เรียนรู้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 ตามวิสัยทัศน์ที่ มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ บนพื้นฐานว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ ตาม หลักการของหลักสูตร เป็นหลักสูตรที่กระจายอำนาจ สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้อง กับสภาพความต้องการของท้องถิ่น และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จึงกำหนดเป็นจุดหมายให้ผู้เรียนมีจิตสำนึก ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย เพื่อพัฒนาสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ให้มีความสามารถ ในการสื่อสาร การคิด เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ การแสวงหาความรู้ สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่าง ต่อเนื่อง และพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนให้ใฝ่เรียนรู้และรักความเป็นไทย เพื่อให้ สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข สอดคล้องกับงานวิจัยของทวิช ลักษณะสง่า (2557) ที่พัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมการศึกษาท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า เป็น

หลักสูตรที่มีความเหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น ทำให้ผู้เรียนสนใจที่จะเรียนรู้ เกิดความรักความภูมิใจในท้องถิ่น

2. ผลการพัฒนาหลักสูตร พบว่า หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ประกอบด้วย 1) หลักการ 2) จุดมุ่งหมาย 3) คำอธิบายรายวิชา 4) ผลการเรียนรู้ 5) โครงสร้างหลักสูตร 6) การจัดการเรียนรู้ 7) สื่อและแหล่งเรียนรู้ 8) การวัดและประเมินผล 9) แผนการจัดการเรียนรู้ โดยนำข้อมูลพื้นฐานมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร สร้างจากการสำรวจความต้องการของผู้เรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญทำให้ได้หลักสูตรที่มีประสิทธิภาพ สามารถกำหนดทิศทางการพัฒนาผู้เรียนได้ตรงตามความต้องการ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของไทเลอร์ (Tyler, 1949) ที่ว่า “การศึกษาเป็นกระบวนการของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมมนุษย์” ซึ่งหลักสูตรเป็นหัวใจของการศึกษา ดังนั้นหลักสูตรจึงมีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาเป็นอย่างยิ่ง เป็นหลักยึดสำหรับผู้บริหารการศึกษา หัวหน้าสถานศึกษา ครูและนักเรียน เพื่อเป็นแนวทางการจัดการศึกษา จัดการเรียนการสอน วางแผนการสอน ดำเนินการสอน การวัดและประเมินผล จัดวิธีการเรียนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร สอดคล้องกับธีระศักดิ์ แสนท้วม (2558) ได้พัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง รัชชูปการพระ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่นำผลจากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตร ในการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง รัชชูปการพระ มีการนำข้อมูลพื้นฐานที่ได้จากการศึกษา มากำหนดเป็นองค์ประกอบของหลักสูตร ที่ประกอบด้วย หลักการ จุดมุ่งหมาย คำอธิบายรายวิชา ผลการเรียนรู้ โครงสร้างหลักสูตร แนวการจัดการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และแผนการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า องค์ประกอบของหลักสูตร เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้หลักสูตรสมบูรณ์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยวรรณ ทองสุข (2557) พัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ประกอบด้วย แนวคิด หลักการ จุดหมาย ผลการเรียนรู้ คำอธิบายรายวิชา โครงสร้างรายวิชา ขอบข่ายสาระการเรียนรู้ เวลาเรียน แนวทางการจัดการเรียนรู้ สื่อการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล หน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ ทำนองเดียวกับ อัญชลี อินทียา (2559) ที่พัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม โดยมีองค์ประกอบคือ หลักการของหลักสูตร จุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างหลักสูตร หน่วยการเรียนรู้ แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แนวการจัดสื่อและแหล่งเรียนรู้ แนวการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

3. ผลการทดลองใช้หลักสูตร พบว่า การนำหลักสูตรที่พัฒนาและผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย (จิรประวัติ) นครสวรรค์ จำนวน 32 คน จัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง เทศกาลตรุษจีนนครสวรรค์ พบว่า หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีเนื้อหาสาระเป็นเรื่องที่น่าสนใจ และตรง

กับความต้องการของผู้เรียน นักเรียนมีความสนใจตั้งใจปฏิบัติกิจกรรมเป็นอย่างดี ให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสวงหาความรู้ เรียนรู้จากประสบการณ์จริงและคิดอย่างอิสระ โดยไม่ปิดกั้นทางความคิด เมื่อครูกระตุ้นด้วยคำถาม จึงมีคำตอบที่หลากหลาย นำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 มาตรา 22, 23, 24 ระบุว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด การจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ โดยจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาไทย ซึ่งการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรม สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้แก้ปัญหามา จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องผสมผสาน จัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม สื่อการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปิยวรรณ ทองสุข (2557) ได้พัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง การเตรียมความพร้อมในการเผชิญภัยพิบัติน้ำท่วม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งมีความสอดคล้องกับความสนใจและพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน และเป็นหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมที่ทำให้เกิดองค์ความรู้ต่อผู้เรียน

4. ผลการประเมินหลักสูตร พบว่า นักเรียนมีผลการเรียนรู้ เรื่องเทศกาลตรุษจีนนครสวรรค์ ก่อนใช้หลักสูตรและหลังการใช้หลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังการใช้หลักสูตรมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการใช้หลักสูตร ทั้งนี้เป็นเพราะหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมาจากความต้องการของนักเรียน และเนื้อหาวิชาเกี่ยวกับท้องถิ่นของตนเอง จึงช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ตามวัตถุประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทวิช ลักษณ์สง่า (2557) ที่ได้ทำการวิจัย เรื่องการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมการศึกษาท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลการเรียนรู้การศึกษาท้องถิ่นก่อนและหลังใช้หลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่องเทศกาลตรุษจีนนครสวรรค์ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะได้รับการจัดการเรียนรู้ที่มีเนื้อหาสาระตามความต้องการของผู้เรียน มีเนื้อหาเกี่ยวกับประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่นของนครสวรรค์ จึงส่งผลให้นักเรียนมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของธีระศักดิ์ แสนท้วม (2558) ได้ทำวิจัยพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมเรื่อง ระบายจักรพระ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง ระบายจักรพระ อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ**ข้อเสนอแนะทั่วไป**

1. จากผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีผลการเรียนรู้ เรื่องเทศกาลตรุษจีนนครสวรรค์สูงขึ้นดังนั้นควรส่งเสริมให้มีการบูรณาการเรื่องราวที่เป็นอัตลักษณ์ของชุมชนโดยการร่วมมือกับคนในชุมชน
2. จากผลการวิจัยพบว่าความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมเรื่องเทศกาลตรุษจีนนครสวรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ดังนั้นครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องเทศกาลตรุษจีนนครสวรรค์ ให้ครอบคลุมทุกระดับชั้นตามสภาพของผู้เรียนแต่ละระดับ
2. ควรนำหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่องเทศกาลตรุษจีนนครสวรรค์ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนของกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ เช่น กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- ศึกษาธิการ. กระทรวง. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. สำนักนายกรัฐมนตรี. (2553). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) 2553*. กรุงเทพฯ: พรักหวานกราฟฟิค.
- ทวิช ลักษณะสง่า. (2557). การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมการศึกษาท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. *วารสารวิชาการ Veridian E-Journal*, 7(3), 388-406.
- ธีระศักดิ์ แสนท้วม. (2558). การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมเรื่อง รัชกาลที่ 9 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร. *วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการนิเทศ)*. มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- ปิยวรรณ ทองสุข. (2557). การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง การเตรียมความพร้อมในการเผชิญภัยพิบัติน้ำท่วม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. *วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร)*. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, ปทุมธานี.
- โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย (จิระประวดี) นครสวรรค์. (2563). *หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย (จิระประวดี) นครสวรรค์ พุทธศักราช 2563*. นครสวรรค์: ผู้แต่ง.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). *ปฏิรูปการเรียนรู้ผู้เรียนสำคัญที่สุด*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
อัญชลี อินทียา. (2559). การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏ
พิบูลสงคราม*, 10(2), 228-243.

Tyler, Ralph.W. (1949). *Basic principle of curriculum and instruction*. Chicago: The University of
Chicago.
